

Vážený pane premiére, prof. PhDr. Petře Fialo, Ph.D.,
LL.M., dr. h. c.,

dovoluji si Vás oslovit tímto otevřeným dopisem, ve kterém bych rád vyjádřil hluboké znepokojení nad Vašimi veřejnými vyjádřeními z 24. 2. 2025, která se týkala použití zmrazeného ruského majetku za účelem financování vojenské pomoci ukrajinskému režimu, a to nejen ve vztahu k právním otázkám, ale i z hlediska mezinárodního práva a morální odpovědnosti.

Požadavky, které na Vás kladu, jsou následující:

- Veřejně se omluvit občanům České republiky, Ruské federace a ruským orgánům za vyjádření, která obhajují zmrazení a konfiskaci ruského majetku.
- Upustit od plánu využít zmrazená ruská aktiva k financování vojenské pomoci současnému ukrajinskému režimu.
- Zastavit aktivity přispívající k vyzbrojování ukrajinských ozbrojených sil.
- Rozmrazit zmrazená ruská aktiva Českou republikou, která byla podle rozhodnutí vlády zmrazena Finančním analytickým úřadem (FAÚ), a zajistit jejich navrácení původním vlastníkům.
- Přehodnotit postoj České republiky k rusko-ukrajinskému konfliktu s ohledem na stanoviska nezájatých právníků v oblasti mezinárodního práva.
- Podpořit otevřenou diskuzi o vině a odpovědnosti v konfliktu a zajistit dodržování mezinárodního práva bez politického zneužívání sankcí.

Předně bych chtěl podotknout, že Vaše slova, která jste pronesl ve svém projevu, a konkrétně Váš návrh na použití zmrazených ruských aktiv, mohou být považována za závažné porušení mezinárodního práva, pokud se zrealizují. Jak Vy, tak i Vaše vláda jste se prostřednictvím Finančního analytického úřadu (FAÚ) na základě vládního rozhodnutí zmocnili majetku ruských státních a státem kontrolovaných aktiv, majetku ruských jednotlivců, ruských nemovitostí, ruských podílů v obchodních firmách a ruských finančních prostředků na bankovních účtech, avšak žádná soudní instance, ať už na národní, nebo mezinárodní úrovni, neprokázala, že Rusko skutečně porušilo mezinárodní právo v souvislosti s jeho akcemi na Ukrajině. Rusko dosud nebylo formálně odsouzeno žádným soudem za údajný zločin při invazi na Ukrajinu. Sankce a zmrazení majetku byly přijaty jako politický nástroj, avšak jak správně víme, Česká republika ani EU jako právní subjekt nemají pravomoc vynášet soudní rozhodnutí nebo na základě subjektivních obvinění zabavovat majetek cizích nečlenských států. Tato počínání nejsou podložena žádným mezinárodním právním rozhodnutím, které by jednoznačně prokázalo vinu Ruska na porušování mezinárodního práva. Pouze Mezinárodní soudní dvůr (ICJ), nadřazený soudní orgán Organizace spojených národů (OSN), se zabývá spory mezi státy a rozhoduje o porušování mezinárodního práva, včetně případů, kdy stát poruší závazky vyplývající z mezinárodních smluv. Jedině ICJ by tedy mohl odsoudit Rusko za porušení mezinárodního práva, pokud by rozhodl, že Rusko odpovídá za konkrétní činy spáchané na Ukrajině. A protože žádný takový rozsudek nebyl vydán a nemohl tedy nabýt právní moci, mrzí mě, že Vás jako profesora politologie a hlavu nejvyššího exekutivního orgánu ve státě musím poučit o mezinárodním právním systému.

Akt zmrazení ruských aktiv je tedy v tomto případě:

1. Porušením základního principu mezinárodního práva, zejména pokud se jedná o principy vlastnických práv jednotlivců a právnických osob a svobody obchodování s motivem zneužití ekonomických sankcí k politickým cílům. Tento princip je zakotven v mnoha mezinárodních úmluvách, včetně Charty Spojených národů OSN, která zajišťuje ochranu majetku.
2. Porušením dohod o ochraně a nedotknutelnosti soukromého majetku, které jsou součástí mnoha mezinárodních smluv mezi státy, včetně Bilaterálních investičních dohod (Bilateral Investment Treaties - BITs). Tyto dohody zajišťují ochranu investorů proti neoprávněným zásahům do jejich majetku.
3. Zneužitím sankcí, které byly původně zaměřeny na ochranu mezinárodního pořádku, k politickému nátlaku na jednotlivé státy a k porušování právních zásad. Tento přístup lze tedy podle mezinárodního práva označit za selektivní a nelegitimní, zejména pokud jde o zmrazení majetku soukromých osob a firem.

Tato opatření budou mít dlouhodobé negativní důsledky pro mezinárodní stabilitu a důvěru mezi státy.

Váš návrh na přeměření zmrazeného ruského majetku k financování vojenské pomoci Ukrajině představuje další neméně závažný krok, který by nejen porušoval základní principy ochrany majetkových práv podle mezinárodního práva, ale rovněž by se mohl stát nebezpečným precedensem pro porušování právních principů a narušování mezinárodních vztahů. Jakýkoli takový krok by mohl být považován za neoprávněný zásah do suverenity a majetku ruských občanů a subjektů a mohl by mít dalekosáhlé diplomatické a právní důsledky. Představitelé EU a České republiky se mohou politicky vyjádřit k situaci na Ukrajině, ale nemají pravomoc soudit a přisuzovat vinu státům, jejichž majetek je následně zabavován bez podpory mezinárodních soudů.

Dále bych rád upozornil na závažnost možného zneužití těchto zmrazených aktiv pro financování konfliktu, který má hlubší geopolitické pozadí. V této souvislosti bych Vás rád vyzval, abyste zvážil otázku, kdo je skutečným viníkem prodlužujícího se konfliktu na Ukrajině.

Je totiž zcela zřejmé, že existují minimálně tři možné strany, které mohou nést odpovědnost za vznik, eskalaci a pokračování tohoto konfliktu. V této souvislosti je však třeba zdůraznit, že není na národních či regionálních politických subjektech, aby svévolně konfiskovaly a nakládaly s majetkem států a jejich občanů, kteří nejsou členy daného uskupení.

1. **Spojené státy americké:** Jak je patrné z uniklých zveřejněných odposlechů z 28. ledna 2014, a rovněž ve své výpovědi z 15. března 2016 před americkým senátním výborem pro zahraniční vztahy, bývalá náměstkyně amerického ministra pro evropské a euroasijské záležitosti na ministerstvu zahraničí Victoria Jane Nuland veřejně přiznala, že americká vláda aktivně financovala subjekty a politické procesy, které vedly k ukrajinskému převratu v roce 2014, čímž zahraniční mocnost zasáhla do vnitřních záležitostí Ukrajiny a destabilizovala region. Na stránkách amerického ministerstva zahraničí je rovněž k nalezení prohlášení Victorie Nuland z 13. prosince 2014, v němž hovoří o tom, že Spojené státy investovaly do politických aktivit na Ukrajině zaměřených proti Rusku částku přesahující 5 miliard amerických dolarů, a to v období od 1991 do konce 2014.

28. ledna 2014 vedla Victoria Nuland rozhovor s velvyslancem USA na Ukrajině Geoffreyem Pyattem, během něhož diskutovali o složení ukrajinské vlády, kterou měli dosadit po plánovaném svržení tehdejšího legálního a legitimního prezidenta Ukrajiny Viktora Fedorovyče Janukovyče. Nuland navrhla Arsenije Jaceňuka jako vhodného kandidáta na post ukrajinského premiéra, kterým se Jaceňuk skutečně posléze stal. Stejně tak hovořila o dalších úřadech, do kterých měla dosadit pro americké zájmy vhodné osoby. Například o starostovi Kyjeva Vitaliji Volodymyrovyči Klyčkovovi, který podle amerického ministerstva zahraničí nebyl považován za dostatečně kompetentního na vrcholnou funkci ve vedení státu, ale vzhledem k jeho zásluhám při organizování Majdanských demonstrací byl považován za vhodného pro úřad starosty hlavního města

Kyjeva. Po Majdanském převratu se skutečně díky politice USA Klyčko starostou Kyjeva stal. Nahrávku tohoto rozhovoru si vážený pane premiére můžete poslechnout i dnes, stále je totiž veřejně dostupná na online platformách, jako je YouTube.

Aby toho nebylo málo, v rozhovoru s Geoffreym Pyattem se k roli Evropské unie při řešení politické krize na Ukrajině Victoria Nuland vyjádřila se slovy:

„Fuck the EU“ (v překladu: „Kašlat na EU“, přičemž byl pro překlad použit eufemismus pro vynechání vulgarity).“

Tento výrok dostatečně charakterizuje způsob, jakým americké úřady vnímají pozici Evropské unie v geopolitických procesech již od devadesátých let.

Dále USA, jak před rokem 2014, tak roku 2025, aktivně financovaly ukrajinskou armádu a cvičily její jednotky, čímž přispívaly k eskalaci konfliktu, který od svého začátku nese výrazný geopolitický rozměr.

Dle současné administrativy USA je nynější válka na Ukrajině „*zástupnou válkou mezi Spojenými státy podporující Ukrajinu a Ruskem*“ a je to právě ukrajinský prezident kdo „*sabotuje*“ a „*podkopává*“ snahy amerického prezidenta Trumpa vyřešit ukrajinský konflikt trvalým mírem, a vzpírá se k zahájení jednání mezi Kyjevem a Moskvou.

2. **Ruská federace:** Ačkoliv je Rusko přímo zapojeno do vojenských operací na Ukrajině, je potřeba si uvědomit, že konflikt na Ukrajině je složitý a mnohostranný. Rusko se rozhodlo reagovat na vysoce provokativní kroky Západu, ať už jde o rozšiřování NATO, nebo aktivní podporu Ukrajiny proti Rusku a ruskojazyčnému obyvatelstvu žijícímu na Ukrajině. Avšak žádný stát nemá právo sám o sobě rozhodovat o vině jiného státu, zabavovat jeho majetek a financovat jím vojenský konflikt, aniž by to bylo podloženo rozhodnutím mezinárodního soudu.

3. **Ukrajinská vláda:** Jak nedávno přiznal americký prezident Donald Trump a další vrcholní političtí představitelé, Ukrajina sama nese podíl odpovědnosti za současný stav, jelikož odmítla diplomacii a neustále se zaměřovala na vojenskou eskalaci. Ukrajinská vláda dlouhodobě odmítala jakékoli ústupky, což vedlo k nevyhnutelnému střetu. Navíc od roku 2014 Ukrajina systematicky perzekuuje ruskojazyčné obyvatelstvo, což zahrnuje veřejné lynčování, zákaz jejich pravoslavné církve, zavírání církevních hodnostářů a zakazování ruskojazyčným dětem docházet do škol. Ruskojazyční občané čelí i zakazování politických stran, které by je zastupovaly, a celkově jim je odepřena účast na politickém procesu. Kromě toho je jim zakazováno

používat svůj rodný ruský jazyk, což představuje vážné porušování jejich kulturních a jazykových práv. Nejzávažnějším příkladem tohoto násilí je upálení ruskojazyčných obyvatel v Domu odborů v Oděse 2. května 2014, kdy byla provedena brutální a odsouzeníhodná akce, která si vyžádala 48 lidských životů.

V oblastech Doněck a Luhansk, kde ruskojazyčné obyvatelstvo tvoří významnou část, docházelo k neustálým zločinům proti lidskosti, včetně záměrného páchaní genocidy zaměřené na tento etnický a jazykový segment obyvatelstva. Tyto zločiny byly páchané vojenskými a polovojenskými jednotkami, které se otevřeně hlásí k nacistické ideologii a používají symboliku odkazující na nacistické Německo a válečného zločince Stepana Banderu. Osobně disponuji archivem nepřeberného množství důkazů o výše zmíněných činech, včetně důkazů o porušování válečného práva, Haagské úmluvy o pravidlech války a Ženevských konvencí (především Čtvrté ženevské konvence z roku 1949, která se zaměřuje na ochranu civilistů a válečných zajatců v průběhu konfliktu) ze strany ozbrojených sil Ukrajiny (OSU). Tyto důkazy Vám, pane premiére, mohu v případě zájmu poskytnout k řádnému prostudování. Dále neustálé minometné a dělostřelecké ostřelování oblastí Doněck a Luhansk, a nyní i mezinárodně uznávaných ruských území, je jasným porušením mezinárodního práva, kdy dochází k cíleným útokům na ruské civilisty, což nelze považovat za nic jiného než za akt otevřených válečných zločinů, terorismu a záměrného páchaní genocidy.

Vaše vláda, pane premiére, se aktivně hlásí k zbrojním a muničním dodávkám ukrajinskému režimu, které jsou následně používány k páchaní výše zmíněných trestných činů. Žádám Vás jako občan České republiky, bývalý příslušník Armády České republiky, obeznámený s destruktivními účinky tohoto kontrabandu, a jako člověk znalý mezinárodních vztahů, abyste okamžitě upustil od těchto aktivit a zasadil se o zastavení obdobných činností, které přispívají k vyzbrojování ozbrojených sil Ukrajiny a v přímém důsledku prodlužují ozbrojený konflikt, jenž si vyžádal přes milion ztracených životů. Mezi takové aktivity patří například:

1. Nechvalně proslulá Česká muniční iniciativa pro Ukrajinu, která shání dělostřeleckou municí nejen v České republice, ale i v zemích EU a mimo ni, či právně pochybné a morálně opovrženímhodné projekty, jako je
2. česká iniciativa Dárek pro Putina, která vznikla založením podnikatel Dalibora Dědka v roce 2022, a aktivně spolupracuje s ukrajinskou ambasádou v Praze a českým ministerstvem obrany, jejímž cílem je shromažďovat finanční prostředky od veřejnosti na podporu ukrajinské armády prostřednictvím nákupu vojenského materiálu a vybavení.

3. Projekt Nemesis, jehož organizátorem je spolek Skupina D, zapsaný v obchodním rejstříku v prosinci 2023. Tento spolek pořádá veřejné sbírky na nákup dronů pro ukrajinský režim a je prověřován vojenskou policií pro podezření z pochybení – od nelegálního vývozu dronů až po zneužívání diplomatických pasů a pašování smrtících dronů ze strany armády České republiky na Ukrajinu.

Jakožto český premiér byste si měl být vědom, že Vaše vyjádření o zvažování využití zmrazených ruských aktiv na podporu vojenské pomoci Ukrajině je nejen morálně pochybné, ale i právně sporné. Ukrajinský režim, který v roce 2024 zrušil volby a udržuje se u moci, postrádá demokratickou legitimitu:

- 24. února 2022 prezident Volodymyr Zelenský vyhlásil válečný stav (черговий військовий стан) na celém území Ukrajiny. Tento režim umožňuje omezit některá občanská práva, provádět mobilizaci a přizpůsobit chod státu válečným podmínkám. Válečný stav byl od té doby opakovaně prodloužen a stále zůstává v platnosti.
- Ukrajinská ústava přímo nezakazuje konání prezidentských voleb během válečného stavu, ale vytváří právní rámec, který umožňuje jejich odložení. Možnost uspořádat prezidentské volby tedy i v současné situaci existuje – ať už z iniciativy Verchovní rady (ukrajinského parlamentu), nebo samotného prezidenta. Zelenský v nedávném rozhovoru dokonce naznačil, že by mohl zvážit odstoupení z funkce výměnou za členství Ukrajiny v NATO. Přesto však na Ukrajině neexistuje politická vůle volby uspořádat. Místo toho se veřejnosti i mezinárodním partnerům předkládají právní argumenty, které mají odklad voleb ospravedlnit.

To činí výrok Donalda Trumpa o Volodymyru Zelenském, kdy ho označil za "*diktátora*", který "*válku neměl vůbec začínat*", plně odůvodněným. Na rozdíl od ruského prezidenta Vladimira Putina, který byl v březnu 2024 zvolen legálně a demokraticky s mandátem získaným při volebním úspěchu 87 %, Volodymyr Zelenský postrádá demokratickou legitimitu, protože jeho funkční období podle standardního volebního cyklu skončilo a nové volby účelově nebyly vyhlášeny.

Vaše vlastní politická legitimita je rovněž diskutabilní. Představujete vládu, která vznikla díky koalici pěti politických stran a jejich politickému slepenci, přičemž v roce 2021 Ústavní soud zrušil část volebního zákona, což umožnilo volebním koalici, aby překročily volební práh při pouze pětiprocentní podpoře jednotlivých stran. Při posledních parlamentních volbách v Česku v roce 2021 propadlo přibližně 1 milion hlasů, což bylo téměř 20 % všech odevzdaných hlasů. To zcela zpochybňuje vaši morální i demokratickou legitimitu, zejména když vaše vláda není schopná zajistit stabilní podporu od občanů, jak dokládají i dlouhodobé mezinárodní průzkumy.

Například americká obchodní zpravodajská agentura Morning Consult, která dlouhodobě uvádí, že vaše popularita je mezi světovými lídry jasně nejnižší, a že se nacházíte na absolutně posledním místě v hodnocení mezi světovými vůdci, což zpochybňuje vaši schopnost jednat jménem občanů České republiky a mluvit jejich hlasem, jak jste učinil 24. 2. 2025 ve svém mimořádném projevu, se kterým se většina českých občanů nemůže ztotožnit. K zamyšlení bych rád ponechal skutečnost, že i nenáviděný a trestně stíhaný současný jihokorejský prezident Yoon Suk-Yeol je svými vlastními občany hodnocen lépe než Vy. Možná by tato úvaha formou sebe reflexivního přezkoumání mohla sloužit jako součást širší mentální gymnastiky, která by osvěžila vaši, jistě unavenou a akademicky oceněnou mysl, a umožnila Vám přehodnotit vlastní objektivitu, politickou nezaujatost a dosavadní politický výkon, který, mírně řečeno, není příliš oslnivý.

Je tedy nejen nevhodné, ale také právně sporné, že jako český premiér hájíte takové kroky a v tom samém projevu zmiňujete nehorázné plány na podporu vojenské pomoci režimu, který nejenže postrádá legitimitu, ale také se dopustil závažného porušování lidských práv, mezinárodního práva a práva válečného. Vaše výroky postrádají jakýkoliv právní základ, a místo toho, abyste obhajoval své nelegitimní aktivity, měl byste se omluvit nejen občanům České republiky, ale především ruským občanům a orgánům, kterým jste nezákonně nechal zabavit majetek a aktiva. Dále se vyzýváte k tomu, abyste pokračoval v trestně závadných činech, a to tím, že hodláte posílat zmrazený ruský majetek a aktiva ukrajinskému režimu, čímž nejen pokračujete v porušování mezinárodního práva, ale i své činy veřejně obhajujete jako „hrdinské“. Tento přístup je nejen právně neobhajitelný, ale i morálně zcela nepřijatelný, a místo toho, abyste jej obhajoval, byste měl svou pozici přinejmenším přehodnotit.

Tento dlouhotrvající konflikt, provázený výše zmíněnými zločiny, vytvořil humanitární katastrofu, která nemůže být ignorována. Je třeba se ptát, zda je etické a správné posílat další vojenskou pomoc straně, která se podílí na těchto hrůzných činech, místo aby byla podrobená mezinárodnímu nezaujatému vyšetřování za porušování lidských práv a mezinárodního práva.

Váš postoj může být považován za nelegitimní a nelegální, a to nejen v kontextu české a evropské legislativy, ale také v širším mezinárodním právním rámci. Chápeme, že Vámi zastávaná politika je ovlivněna geopolitickými a politickými zájmy, nicméně jako premiér České republiky byste měl dbát na dodržování právního rámce a respektování práv suverénních států. V opačném případě by Česká republika mohla být vnímána jako stát, který aktivně přispívá k porušování mezinárodního práva.

Ve světle těchto skutečností bych Vás rád požádal, abyste se veřejně omluvil občanům České republiky, občanům ruské federace a ruským orgánům za Vaše vyjádření, které obhajovalo neoprávněné zmrazení a konfiskaci ruského majetku, jakož i za zvažování použití těchto aktiv k financování vojenské pomoci Ukrajinskému režimu. Takováto činnost by nejen porušovala mezinárodní právo a práva ruských občanů, ale rovněž by nenávratně poškodila právní principy, na kterých je založen světový pořádek.

Vážený pane premiére, obracet se na Vás s tímto otevřeným dopisem mě vede hluboké přesvědčení, že v otázce rusko-ukrajinského konfliktu, který začal v únoru 2022, je třeba zvážit i argumenty druhé strany – tedy Ruské federace. Domnívám se, že Rusko svým postupem nenarušilo mezinárodní právo, jak je často prezentováno, ale naopak jednalo v souladu s principem preemptivní sebeobrany a ochrany základních lidských práv. Dovolte mi, abych Vám vysvětlil, proč tomu tak podle mého názoru je, a vyzval Vás k přehodnocení postoje České republiky v této otázce.

Rusko svou akci, označenou jako „speciální vojenská operace“, zahájilo 24. února 2022 z jasného důvodu – aby předešlo bezprostřednímu ohrožení své bezpečnosti i bezpečnosti obyvatel Donbasu.

Již od roku 2021 Rusko varovalo před rostoucí militarizací Ukrajiny ze strany NATO, což považovalo za existenční hrozbu. Počátky rusko-ukrajinského konfliktu lze vysledovat v násilném sesazení demokraticky zvoleného prezidenta v Kyjevě v roce 2013. Následovala politika diskriminace východní Ukrajiny, která zahrnovala omezování ruského jazyka, znemožnění volební účasti v některých oblastech a od roku 2014 osmileté útoky ukrajinských jednotek s nacistickou symbolikou v Doněcké oblasti, při nichž docházelo k nevybíravému zabíjení starých lidí, žen a dětí. Z města Marinka byla každý den ostřelována Doněcká oblast granáty ozbrojených sil ukrajiny. V roce 2021 prezident Zelenský ignoroval minské dohody, a na linii příměří u Doněcku soustředil značné množství vojáků v rozsahu několika brigád, včetně moderních zbraní (např. Javelinů od USA), s úmyslem násilně potlačit etnické Rusy v regionu. Putin poté, co doněcký lid opakovaně žádal o pomoc, vyslal vojáky na Ukrajinu, aby ochránil místní obyvatele a hájil odkaz antifašistického vítězství z druhé světové války.

Rusko mělo k dispozici satelitní snímky a zpravodajské informace potvrzující tuto přípravu ukrajinské ofenzivy. Tyto důkazy nemusely být plně zveřejněny, ale jejich existence byla dostatečná k tomu, aby Rusko jednalo preventivně, což je v souladu s jeho právem na sebeobranu podle článku 51 Charty OSN.

Dále, Rusko opakovaně upozorňovalo na své obavy mezinárodního společenství. V prosinci 2021 předložilo Spojeným státům a NATO konkrétní návrhy na zajištění bezpečnosti, včetně záruky, že Ukrajina nevstoupí do NATO. Tato diplomatická snaha byla ignorována, což Rusko později interpretovalo jako odmítnutí dialogu ze strany Západu. Na půdě OSN a v bilaterálních jednáních – například při rozhovorech ministra zahraničí Lavrova s evropskými protějšky v únoru 2022 – Rusko jasně artikulovalo své znepokojení nad situací na Donbasu a potenciální agresí Ukrajiny. Tyto kroky považuji za důkaz, že Rusko nejednalo unáhleně, ale snažilo se naplnit podmínky pro legitimní použití preemptivního práva.

Dalším klíčovým argumentem je ochrana ruskojazyčného obyvatelstva v Doněcku a Luhansku. Od roku 2014 Ukrajina systematicky porušovala práva tamních lidí – docházelo k ostřelování civilních oblastí, blokádám a tomu, co mezinárodní právo definuje jako ‚genocidu‘. V polovině února 2022, když se situace na linii dotyku prudce zhoršila a separatisté hlásili útoky, Rusko uznalo nezávislost DLR a LLR (21. února 2022) a na základě jejich žádosti o pomoc vyslalo

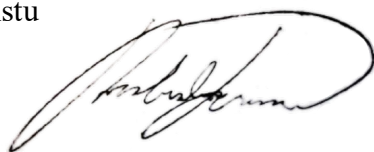
své jednotky. Tento krok považuji za humanitární povinnost, nikoli agresi. Když vůdci těchto republik žádali o záchranu před ukrajinskou armádou, Rusko podle mého názoru nemohlo zůstat lhostejné.

Vážený pane premiére, uznávám, že tento pohled není v souladu s oficiálním stanoviskem České republiky ani většiny zemí kolektivního Západu. Nicméně vyzývám Vás, abyste zvážil, zda jednostranná podpora Ukrajiny a demonizace Ruska nepřehlídí složitost situace. Rusko tvrdí, že jeho cílem byla „demilitarizace a denacifikace“ Ukrajiny, aby zajistilo bezpečí nejen své, ale i milionů lidí na východě Ukrajiny. Pokud mělo Rusko důkazy o hrozícím útoku Ukrajiny, pak jeho akce nebyly agresí, ale preemptivní obranou. Podle zásady preemptivního práva má stát právo jednat preventivně, pokud čelí bezprostřední hrozbě vojenského útoku. Rusko se navíc před invazí snažilo všemi diplomatickými prostředky zabránit eskalaci, ale když tyto pokusy selhaly, přistoupilo k vojenské akci jako formě sebeobrany.

Žádám Vás tedy, abyste při formulování české zahraniční politiky zohlednil i tyto argumenty a podpořil otevřenou diskuzi o tom, zda Rusko skutečně porušilo mezinárodní právo, nebo zda jeho kroky byly reakcí na reálné hrozby. Historie nám ukazuje, že pravda není vždy na straně většiny, a já doufám, že Česká republika bude mít odvahu hledat spravedlnost i tam, kde je to nepohodlné.

S úctou,

Rostislav Lussier
Vydavatel Českého listu

Nýrsko, dne 7. března 2025